

3 kérdés

Dr. Diós József középiskola- igazgatóhoz

Úgy hírlak, a Tömörkényben újfajta képzést vezetnek be. A gimnáziumi tagozat egyik első osztálya ének-zene tantervű lesz, miközben természetesen változtatlanul indítják a zeneművészeti szakközépiskolai osztályt is.

— Elsősorban a pedagógus pályára, tanárképző-, tanítóképző- és óvónőképző főiskolákra készülök régi igénye szert tenni elmélyültebb zenei ismeretekre. Ennek az elvárásnak csak mérsékelttel felelhet meg a gimnázium havi három énekórája. Ezért csatlakoztunk az ország 12 megyéjéhez, ahol már működik hasonló gimnáziumi osztály. A képzés nem csökkenti a gimnázium más, közismereti tananyagát, az ének-zene területén viszont egyfajta jártasságot eredményez zeneirodalomban és zenetörténetben, s fejleszt a tanulók éneklési készségét. A felvételi előreláthatólag március közepén lesz népdaléneklésből, lapról olvasásból, hangközhangzat felismerésből, ritmusból esetleg hangszerjátékból, bár ez utóbbi hiánya nem kizáró ok. Várjuk a megyei és szegedi általános- és ének-zenei általános iskolai tanulókat jelentkezését. Az ének-zenei órák mellett hangszeres stúdiómat is folytatnak a diákok, népi vagy hagyományos hangszeren. A nem szegedieknek kollégiumot biztosítunk. Egyébiránt az ének-zenei tantervű osztály a szegedi és megyei középiskolák közül leginkább a mi profilunkba illik, intézetünk művészeti oktatása így lesz teljes. És nem titkolt célunk, hogy a nagy hagyományokkal rendelkező szegedi kórusok utánpótlását is segítsük. Február közepéig várjuk a jelentkezéseket.

— Sokan azt tartják, ezek a szakközépiskolai tagozatok tulajdonképpen a művész-képzés előszobái. Igaz ez?

— Művészeti szakközépiskolánkban természetesen a művészeti képzés áll a nevelés és oktatás középpontjában. Felsőfokú művészeti továbbtanulásra készítjük fel növendékeinket, de nem folytatunk közvetlenül művészsképzést. A tehetségesebb tanulókkal egyénileg, kiemelten is foglalkozunk a harmadik és negyedik osztályban. Természetesen nem tanul majd mindenki tovább. Ezért figyelünk különösen a gyakorlati művészeti képzésre, a manuális képességek minél magasabb szintű kiművelésére, hogy végzőseink közvetlenül is elhelyezkedhessenek szakmai pályákon. Nem hanyagoljuk el a közismereti tárgyak oktatását sem, ellenkezőleg. Azt szeretnénk, hogy a művészeti szakközépiskolát végzettek a gimnazistákkal azonos eséllyel pályázhassanak más egyetemi vagy főiskolai felvételre.

— A Művelődési Közlöny minapi számában olvastam a művészeti szakközépiskolákba történő jelentkezések módjáról, mikéntjéről.

— Már decemberben mi elküldtük tájékoztatónkat a beiskolázási körzetünkhöz tartozó három megye általános iskoláihoz. Február 1-ig

Egy ókori görög városállam — címmel rendeznek történelemfoglalkozást 10—14 éveseknek Kómár Irén vezetésével a Móra Ferenc Múzeum múzeumi matinék sorozatában ma, szombaton délelőtt 10 órai kezdettel.

Még egy program gyerekeknek: A kis Mukk története című NDK-filmet vetítik az Ifjúsági Ház mese-matinéján holnap, vasárnap délelőtt 10 órától.

Ugyancsak az Ifjúsági Házban lesz videósűr (lemezolvas: Horváth András) holnap, vasárnap este 6 órai kezdettel.

A humángenetika alapjai — e címmel dr. Szemere György egyetemi tanár tart előadást a TIT biológiai szabadegyetemen holnap, vasárnap délelőtt 11 órától a Juhász Gyula Művelődési Központban.

Végig az USA keleti partjain — ez a címe dr. Bajszán György diákepekkel illusztrált ismeretterjesztő előadásának, amelyet az érdeklődők január 30-án, hétfőn este 6 órától hallgathatnak meg a Juhász Gyula Művelődési Központban.

Magyarország és Jugoszlávia között már hosszabb ideje sokrétű, érdekes és igen hasznos kapcsolatok alakultak ki az élet több területén. Ezekről számol

Műsor- ajánlat

be a szegedi tévéstúdió és az Újvidéki Televízió Háza, amely összekötő című közös filmje, amelyet január 31-én, kedden este fél 7-től láthatnak a televízió egyes programjában.

A Nasa obrazovka, a szegedi tévéstúdió szlovák nyelvű nemzetiségi műsora legközelebb február 2-án, csütörtökön 19 óra 25 perc körül jelentkezik a második műsorban, s ezt a programot február 4-én, szombaton 8 óra 5 perces kezdettel az egyes műsorban ismétlik majd meg.

Móra Ferenc írta 1930-ban Plohn József hódmezővásárhelyi fényképész Képek a nagy magyar alföldi népeletről című sorozata kapcsán, hogy „művészeti kivitelénél fogva muzeális értékű, mindenkinek szíves figyelmébe ajánlom, aki a pusztuló magyar népeletről emlékei iránt érdeklődik”. A szegedi tévéstúdió Alapítvány: 1868-ban — Plohn József emlékezete című filmje végigkíséri a vá-

Kitüntetés

Az Elnöki Tanács Páger Antal Kossuth-díjas színművészeknek, a Magyar Népköztársaság kiváló művészeinek kiemelkedő művészi tevékenysége elismeréseként, 85. születésnapja alkalmából a Magyar Népköztársaság Zászlórendje kitüntetését adományozta.

A kitüntetést Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke pénteken adta. Jelen volt Tétényi Pál, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője és Drecin József Művelődési minisztériumi államtitkár.

Film- és tévé- kritikusok díjai

Pénteken a Magyar Újságírók Országos Szövetségének székházában átadták a legjobb tavalyi produkciókért és a legkiemelkedőbb egyéni művészi teljesítményekért járó, film- és tévékritikus díjakat.

Filmkritikus díjat kapott Gyarmathy Livia rendező az Együttélés című filmalkotásiért; Szurdi Miklós rendező a Hatásvadászok című filmért és Tóth János operátor az Örökmozsi című filmalkotói és operatóri munkáiért. Eperjes Károly színművész a Könnyű testi sértés, Bodrogi Gyula színművész a Szerencsés Dániel, Zenthe Ferenc színművész a Jób lázadása című filmekben nyújtott teljesítményekért részesült a filmkritikusok elismerésében. Szabolcs Béla rendező a Macskaköröm és Fijilina József operátor a Macskaköröm, Cakó Ferenc rendező az Ad astra című filmért kapott kritikusi díjat.

Tévékritikus díjat kapott Mihályfi Sándor rendező Piac, valamint B. Révész László és Hanák Gábor rendezők a Pogány — egy falu Baranyában című filmje. Vitray Tamás társadalmi politikai műsoraiért, Besse-nyi Ferenc színművész a béke szigete és A nyomozás című filmekben nyújtott alakításaiért kapott díjat. Galambos Erzsébet színművésznő az Osztrigás Micé és a Lola Blau című tévéjátékokban nyújtott alakításaiért jutalmazták kritikusi díjjal. (MTI)

sárhelyi fotográfus életét, s bemutatja néprajzi felvételeit és portréit (köztük a 48-as honvédekről készült fotókat is) — mindezt február 3-án, pénteken 18 óra 35 perctől láthatják a nézők a televízió kettős programjában.

Hétfőtől péntekig

Beiratkozás a nyelviskolába

Négyféle tanfolyam indul a TIT városi szervezetének nyelviskolájában, ahol angol, francia, német, orosz, cseh, latin, lengyel, olasz, román, spanyol, szerb-horvát, szlovák és török nyelvet lehet tanulni.

Az általános tanfolyamokat kezdők, középfokú és haladó szinten indítják; lesznek a nyelvviszágakra készülőknek különféle speciális kurzusok; a munkahelyeken szakosított céltanfolyamokat indítanak és a nyelvtudást szinten tartó társalgási tanfolyamra is járhatnak, akik a vizsga után sem akarnak felejteni. A 9—13 éves gyerekek

Néprajzkedvelők

Táncok, szokások, himzések

Jó szervező, zenekar, táncos és hely. Ha mindezek együtt vannak, lehet kezdeni. Mondjuk előbb lassú, majd friss csárdással.

Révész Andrásné az Ifjúsági Házban még az őszi indította a táncház foglalkozásait. Októberben szüreti mulatsággal kezdődött. Azóta négy alkalommal ismerkedhettek a szegedi fiatalok dél-alföldi táncokkal, Tápié, Szeged néprajzával, a karácsonyi népszokásokkal. A témákat meghívott vendégek adják elő, a táncokat Kissné Kispéter Julianna, a népművészet ifjú mestere tanítja. Zenéről a Zsukata együttes gondoskodik. Legutóbb, az első igazi téli este hajló délutánra, a közös táncon kívül, Apátfalva himzészvilágát és Halmos Béla élménybeszámolóját ígérte a meghívó.

Negyven-ötvenen szöktünk össze — tájékoztatót Révészné, miközben lassacskán gyülekeztek kicsik és nagyok az emeleti klubban. — Akik többször megfordultak már nálunk, azoknak névre szóló meghívót küldünk, hisz előfordulhat, hogy elkerüli figyelmüket az újsághír, a programfüzetünk. Klubunk célja elsősorban az, hogy hasznos elfoglaltságot nyújthassunk,

szórakoztassuk az idelátogatókat. Az táncos, akinek kedve van, a rövid előadásokat mindig illusztráljuk, hogy érdekesebbek legyenek. Egyébként ezúttal két alkalommal, tehát minden második vasárnap tartjuk a táncházat. Legközelebb február 5-én a szentesiek mutatkoznak be, 19-én a pécsi Méta együttest várjuk; dunántúli táncokat tanítanak majd. Tavasszal Palóc-föld népművészetével foglalkozunk.

Mig beszélgettünk, meglátta a klub. Horváth Ilona, a textilművek gyártásközi ellenőre jegyzetfüzetet is hozott magával. Elmondta, tanfolyamot végzett, hogy diszítőművész szakkört vezethessen. A gumigvárakat a Bartók Béla Művelődési Központban tanítja hímezni, a Kossuth Lajos sugárúti nyugdíjasklub tagjainak is tart szakkört. A fehér himzést még otthon, édesanyjától tanulta, néprajzi tudományát kitartó szorgalmának köszönheti. A ház klubjába „tanulni jár”. Fehér Ildikó és Zulauf János is kitaróan látogatja a klubot. Végzős programozó matematikusok az egyetemen, néptáncnéprajz ügyben még kezdők.

— Ez volt a bajunk — mesélte Ildikó. — Több he-

lyen próbálkoztunk, de nehezen boldogultunk. A magunk kedvére szeretnénk megtanulni táncolni, így az együtteseknek nincs ránk szüksége. Szerencsére véletlenül itt voltunk a szüreti bálon, s azóta eljárnak a találkozókra. Nem kell szegyenkeznünk, hogy esetenként mozduljunk, mert hát ez is szempont.

Valóban, szegyenkezés nélkül próbálhatták a mozdulatokat. Kissné hozzáértően irányította a párokat. Nem véletlen, hogy a DÉLÉP gyerektáncosportját is ő vezeti. Tanítványai közül többen megfordulnak a néprajzkedvelők között. Így a hatodikos Kasza Ildikó, a nyolcadikos Saja Erika. A tánc már a kisujjukban van, a himzészfajtákkal viszont csak most ismerkednek. Szentgyörgyi Lászlóné-tól sok érdekességet hallhattak az apátfalviról, még az előadás után is sokáig faggatóztak.

Okos kezdeményezés a fiatalok házában működő néprajzi klub. Mert ahogy Halmos Béla népzene-kutató, a táncmozgalom nagy pártfogója fogalmazott:

— Napjainkban ez a legalkalmasabb forma a közösségi kultúra ápolására.

Mag Edit

Az érettségi vizsgák tapasztalatai

Az érettségi vizsgaszabályzatban nem terveznek lényeges változást ebben a tanévben — tájékoztatták a Művelődésügyi Minisztériumban az MTI munkatársai.

Az elmúlt tanévre vonatkozó, a közelmúltban összegezett tapasztalatok szerint a középiskolákban négy évvel ezelőt bevezetett oktatási-nevelési dokumentum jól szolgált a felkészülést az új rendszerű érettségire. 1983-ban is valamennyi középiskola az új vizsgaszabályzat alapján készített elő az érettségi, érettségi-képesítő és az összevont érettségi-felvételi vizsgákat. Ezek nyugodt légkörben zajlottak le. A szakközépiskolákban is zavarmentes volt az összevont érettségi-felvételi szervezése, lebonyolítása. Lényegesen kevesebben jelentkeztek viszont 1983-ban összevont vizsgára, mint a korábbi években.

A vizsgaszabályzatok magasabb követelményeket állítottak mind a tanárok, mind a tanulók elé. A vizsga tantárgyrendszerében bekövetkezett változások nem okoztak problémát a jelölteknek. Minden tanuló idő-

ben megismerhette a kötelező, a szaktól függően kötelező és a szabadon választható vizsgatantárgyat.

A tapasztalatok szerint a diákok többsége rendelkezett azokkal a képességekkel, amelyek alkalmasá teszik őket az önművelésre, és jó úton haladnak marxista világnézetük formálásában. Az új nevelési-oktatási terv és a fakultatív csoportokban végzett munka eredménye, hogy javult a tanulók beszéd- és számolási készsége, s a korábbiaknál

biztosabban használták az adott szaktárgyak terminológiáját. A vizsgázók egy részének nyelvi, kommunikációs készségei meglepően jók voltak.

A tanulók logikai készsége, probléma-megoldó gondolkodása fejlődött. Ismereteik és azok kezelése egyrészt megbízhatóbb, másrészt rugalmasabb lett. Műveltségük szélesebb körűvé vált. Előrelépés tapasztalható — a jobbknál — az önálló ismeretszerzés területén.

A jó szándékról — jó szándékkal

December 30-i lapunkban. Könyvek, örömkönyvek? címmel megjelent glosszánkra kaptunk választ az érintett iskola tanulóitól.

Írják levelükben: „A december 30-án, pénteken megjelent Délmagyarország című napilapban megdöbbenve olvastuk a „Könyvek, örömkönyvek?” című cikket. Ugyanis mi voltunk az a három diák, tanárunkkal együtt, akik meglátogatták és „megajándékozták” a Mátyás téri szociális otthon lakóit. Azért írunk, mert a cikk tartalma nem felel meg a valóságnak. Ebben ugyanis az áll, hogy mi öt darab diót és egy kukoricacsutkát ajándékoztunk szociális csalágnak. Ez eddig rendben van, de a lényegét kifejezték. Azokban a dobozokban nem csupán az imént felsoroltak voltak, hanem volt minden dobozban egy könyvjelző, vagy egy szemüvegtok (mi csináltuk), és cukor vagy csokoládé fenyőággal együtt. Mi vöröshagymát nem tettünk egyik dobozba sem. Mikor átadtuk az ajándékokat, mi is nagyon meghatódtunk, mert sirva és sok köszönettel fogadták az ajándékokat. Mi nem is gondoltunk arra, hogy az idős néni-eknek, bácsi-eknek eszükbe jut az, hogy kibontsák a banánnak vagy csokoládé-

nak hitt sztaniolba csomagolt csutkát, diót, amit mi órákon keresztül keszítettünk az időseknek asztali díszként. Mi a szüleinknek és a tanári karnak is ilyen adtunk karácsonyra, és nagyon örültek neki, ezért úgy gondoltuk, hogy az idősök is sokkal jobban fognak örülni a saját kezünk által készített csomagoknak, mint a boltban vett ajándékoknak.

A mi szándékunk az volt, hogy örömet szerezzünk és ne csalódást és szomorúságot az otthon lakói számára. Ezért kérszünk lenne, ha lehet, hogy jelenjen meg egy cikk a „Könyvek, örömkönyvek” című cikk való-ságáról.”

Eddig a levél, amit az iskola három tanulója írt alá. A cikk megjelenése után mi is alaposabban tájékozódunk. S bár a glossza alapjául szolgált levél is valóságos személytől származott, megállapíthatjuk, hogy az öregek általában megértették a gyerekek szándékát, és méltányolták kedvességüket. Ezért most már elsősorban azt szeretnénk hangsúlyozni: kár lenne, ha a nyilvánosság-ra hozott félreértés megtörtént a korábban kialakult kedves viszonyt az otthon és az iskola között.